

๑. ศฤงคารรส (รติรส) หมายถึงรสนแห่งความรัก (เสาวรจนี นารีปราโมทย์)

๒. หาสยรส หมายถึง รสแห่งความขบขัน (เสาวรจนี)

๓. กรูณารส หมายถึง รสแห่งความสงสาร โศกเศร้า (สัลลาปังคพิสัย)

๔. รุทธรส หมายถึง รสโกรธ ไม่พอใจ ผิดใจ (พิโรธวาหัง)

๕. วีรรส หมายถึง รสแห่งความกล้าหาญ (เสาวรจนี สัลลาปังคพิสัย)

๖. ภยานกรส หมายถึง รสแห่งความกลัว สะดุ้ง (สัลลาปังคพิสัย)

๗. วิภังฉรส หมายถึง รสที่ก่อให้เกิดความเกลียด ขยะแขยง (พิโรธวาหัง)

๘. อัปฤตรส หมายถึง รสแห่งความอัสจรรยใจ ตื่นเต้น (เสาวรจนี)

๙. ศานติรส รสแห่งความสงบ บริสุทธิ์ (เสาวรจนี)